

Цачо Недѣлковъ,	Цона Илиева,	Цона Колева,
Цвѣтко Минчевъ,	Цанко Вълковъ,	Цочо Илиевъ,
Цвѣтко Х. Павловъ,	Цоца Кавдова,	Цачо С. Шишковъ,
Цанко Недковъ,	Цане Петровъ,	Якимъ Минковъ,
Цочо Ив. Чудодо,	Цане Д. Тафрата,	Янко Ганчовъ.
Цоно Севлиеца,	Цвѣтко Колевъ,	
Цвѣтко Петровъ,	Цвѣтко Ангеловъ,	

Съ преминаването на града Ловечъ въ рѣцѣтъ на турцитѣ, руситѣ още повече почувствували важноста на този стратегически пунктъ, който застрашавалъ обезпечението на Търново, успѣшната отбрана на Шипка и по нататашнитѣ дѣйствия противъ Плѣвенецъ, тъй като ключътъ на плѣвенецката позиция се намиралъ на южната страна и чѣ рѣшили по какъвто и да било начинъ да завладѣятъ Ловечъ. При първото превзимание имало само трима солдати ранени, а сега били готови да жертвоватъ и 1000.

Мѣстоположението на града, освѣнъ че представлява само по себе доста сериозни препятствия за нападателя, въздигнатитѣ искусствени укрѣпления отъ турцитѣ, значително усилили отбранителния характеръ. Укрѣпленията се пазили отъ 5100 д. войска съ 6 орджия.

Превзиманието на града било възложено на ген. майора Имеретинский. На 10-й Авг. се образувалъ новъ отрядъ отъ 4 баталиона, 12 сотни съ 14 орджия, който въ сѣщия день се съреточилъ въ с. Дойранъ на С. И. отъ Ловечъ, а на 11-й се опжтиль къмъ Какрена на шосето.

На 19-й билъ испратенъ Гечо Сирковъ отъ Севлиево въ Ловечъ за да узнае положителната цифра на турската войска. По това врѣме се увеличила на 6000 д.

Русската войска предназначена за превзиманието на Ловечъ, възлизала на 22,000 д. Дѣсното крило командувалъ ген. Доброволски, лѣвото Скобелевъ, а резервата ген. Енгманъ.

На 20-й руситѣ се показали на севлиевското шосе около Ловечъ и расположили нѣколко орджия задъ хълма Багларъ-баши и веднага открили огънь. Въ този день както и на 21-й тѣ завладѣли нѣкои отъ турскитѣ позиции, поставили на едно мѣсто по височинитѣ 40 орджия съ три баталиона войска, на друго 16 орджия съ единъ баталионъ, а въ резерва задъ височинитѣ държали 6 батал. единъ ескадронъ и двѣ сотни.